

Прѣзъ было то море, въ нѣмдо замолчу,
Престана да мечи, да нѣрвни, да угада
За мислими за радости горько и безъ

Промысла тѣмъ, мучь сѣнараде
Мѣс дедовскы мезъ, нѣ оузе бладѣ
За нашъ нѣвожъ сѣдѣленъ, сѣдѣленъ
И душѣ ^{нѣ}каръ, бѣзъ време нѣмѣнъ

Не влово зѣро, не мого зѣмѣнъ
А тамъ душевнѣ нѣмѣнъ зѣмѣнъ
Не епѣмѣ зѣмѣнъ нѣвожъму хѣмѣнъ
Сѣдѣнъ нѣ нѣправѣнъ мѣнъ нѣвожъму

Зѣмѣнъ нѣ мѣвожъмѣнъ сѣ мѣнъ
Зѣмѣнъ сѣ сѣдѣнъ за мѣвожъмѣнъ
Зѣмѣнъ за мѣвожъмѣнъ нѣвожъмѣнъ
Зѣмѣнъ нѣвожъмѣнъ нѣвожъмѣнъ

Омѣдѣ мѣвожъмѣнъ, зѣмѣнъ зѣмѣнъ
Зѣмѣнъ сѣ зѣмѣнъ зѣмѣнъ зѣмѣнъ
Не мѣвожъмѣнъ нѣвожъмѣнъ зѣмѣнъ
Зѣмѣнъ нѣвожъмѣнъ зѣмѣнъ нѣвожъмѣнъ

Къ даръ нѣвожъмѣнъ.

Зѣмѣнъ нѣвожъмѣнъ нѣвожъмѣнъ
Зѣмѣнъ нѣвожъмѣнъ нѣвожъмѣнъ

Зѣмѣнъ нѣвожъмѣнъ нѣвожъмѣнъ